

מסורת הש"ס

האומר פרק שלישי קידושין

סד.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ח מה' אסורי
צוה להלכה כד סנה לאוין
רבה טו"ע א"ע סנה לו
ספיק דה:
ב ב מ"י שם טו"ע שם
ספיק דה:
ג ג מ"י שם טו"ע א"ע
ס' ז טע"ז ח:
ד ד מ"י פ"ט מהלכות
אשיות הלכה י טו"ע
א"ע ס' לו ספיק ד:
ה ה מ"י פ"ג מהלכות יבוס
הלכה א סנה עשין נא
טו"ע א"ע ס' קנו ספיק ו:
ו ו מ"י שם הלכה ב וסנה
שם טו"ע א"ע ס' קמ
ספיק ו:
ז ז טו"ע א"ע ס' קנו
ספיק ו:
ח ח טו"ע א"ע ס' קמ
ספיק ו:

מוסף רש"י

דאמר אין קידושין תופסין
בחיובי לאוין. אין קידושין
תופסין לנשה האסורה על
המקדשה בלאו, ופלגי רבנן
עלה ולחמי בחיובי כחיות
הוא דלא תפסי אלא
בחיובי לאוין תפסי (סוטה
יח). בהלכות (מד): צביהא
המזרח גרומתו ר"ע אומר
אין לו זה קידושין (כתובות
סג). מן הכל עושה ר'
עקיבא ממוזר. כל הטעם
מחיוב לאוין (כתובות סג).
מחן לאב שנאמן לאסור
את בתו, כשהיא קטנה או
נערה שפדיו לקדשה כדאמרין
שפיק נערה שמסתמיה (מגו)
מחן לאב אומר קדשה לפלוגי
שואל נאמן לאסרה על הכל
(כתובות כב). לאיש אסרה
לכל העולם, דלא ידעין למאן,
וכי אמר הוא המילה לו (שם
ע"ש), המשך בזה סוף המסכת.

תוס' ר"י הוהו (המשך)
לי אחים. ומאחרים מקשה
דאילו מבנים מצוין למימר
דנאמן כל כמה דלא הדר ביה.
נאמן התם. בבביתא כיון
הדרו ביהו מדיבוריה קאמ
דאי בשעת (קידושין) [מיתה]
קושטא קאמר שלא יהיה זה
העון תלוי בו, אבל מתני'
שלא אמר בשעת קידושין יש
לי אחים, כי אמר השתא יש
לי אחים לצעורה ולמיסרה קא
מכוון. ודעת אביי דכ"ש היא.
הלכך לפסוק האי טעמא א"ע
דמוחזק לן באחי ואמר אין לי
אחים בשעת מיתה נאמן
הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

ריצו שערות סמכין אריצו שערות דאין דרכם לצא קודם י"ג
שנה"א אי נמי אם הם גדולים בקומה יש לסמוך על הסמינים והקומה
ואפי' אין לו כי אם צ' שערות אצל הכה מייירי שלא הביא רק צ'
שערות ולא הגדיל בקומה ולכן קאמר גמרא דלמכות ועושין אינו
נאמן עוד פרי"ש שיער אחרת דנמקוס
סימנין א"י עדות שנים"ב וא"ת א"כ
מה אנו לריכין לנאמנותו של אצוי
וי"ל דמייירי הכה אצזוי העיד כעבר
עבר שנה או שנים שאכל בנו חלב
או צא על הערוה והיה גדול כשעשה
את העבירות אצל אין אנו יודעים
אם היו לו שנים בזהו הזמן או
סימנים וצא לנאמנין דהאז נאמן
לומר דאותו הזמן היו לו שנים או
סימנים דהיינו שמי שערות אלו דלא
חשיב סימנין חד מינייהו נקט:
נאמן צנדרים. דעד אחד נאמן
באיסורין"ס תימה הא אין
נאמן אלא בדבר ט' צנדרים ו"ל כיון
דסופו ליגדל עשאוהו כדבר שצדו
מיהו קשה מאי איירא אב אפי' אחר
נמי ו"ל דאז דייק טפי לדעת שני
לפי שעליו מוטל להודיעו לחתמים"ב ולכן
לכא עשאוהו כצדו ולא לחתמים:

[בר' דוסתאי וכו'. פרי"ש כיון שצמו
כשרה אלמנתו כשרה וכו' ור"י אומר
טעם אחר דאם היה פוסלה בציאמו לא
היו הצנים כשרים דה"ל כחלל שנשא
חללה דלכ"ע הולד חלל. ט' טין:
רבי
הרי בידו להשיאה לחיובי עשה אמר רב אשי ותסברא רישא משום
דבידו הוא נהי דבידו לקדשה בידו לגרשה ועוד אילו אמר האי דלא
ניחא בגוה מי מצי מקדש ניהליה בעל כרחיה אמר רב אשי רישא
רחמנא חמיניה"ב כרב הונא"ב דאמר רב הונא אמר רב ימנין לאב שנאמן
לאסור את בתו מן התורה שנאמר"ב את בת נתתי לאיש הזה אסרה הזה
התורה"ב בנישואין הימניה רחמנא לאב בשבוייה לא הימניה: **מתני'** ט' מי השאמר
בשעת מיתתו יש לי בנים נאמן י"ש לי אחים אינו נאמן: **גמ'** אלמא נאמן
להתיר ואין נאמן לאסור נימא מתניתין דלא בר' נתן דתניא' ובשעת קידושין
אמר יש לי בנים בשעת מיתה אמר אין לו בנים בשעת קידושין אמר אין לו
אחים בשעת מיתה אמר יש לו אחים נאמן להתיר ואין נאמן לאסור דברי
רבי ר' נתן אומר אף נאמן לאסור אמר רבא שאני התם כיון דבשעת מיתה
קא הדר ביה ט' אימא קושטא קאמר אמר ליה אביי ולא כל דכן הוא השתא
ומה התם דקא מרע ליה לדבוריה אמרת קושטא קאמר מתני' דלא קא מרע
ליה לדבוריה לא כ"ש אלא אמר אביי"ב מתני' דלא מוחזק לן באחי ולא מוחזק
לן בבני דאמרין כיון דלא מוחזק לן בבני ולא באחי אמר יש לי בנים נאמן
יש לי אחים אינו נאמן לא כל כמניה דאמר לה אבולי עלמא ברייתא
דמוחזק

והואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

ורישא דקאמר יש לי בנים נאמן א"ע דאית ליה אחי ולא מוחזק לן [בבני] דנאמן מטעם הואיל ובידו לגרשה כדאיתא ביש
גוהלין, וא"ע דקאמר התם דלא מוחזק לן באחי, הכי פירושה, אם נצטרך ויעשה לה גנאי על זה, הלכך מה לו לשיקר.
אף רישא דלית ליה אחי וכו'. הלכך באמר יש לי בנים נאמן הואיל ובידו לגרשה. וא"ע דבעל שאמר גרשת את אשתי דבידו
לגרשה חולצת ולא מתיבמת, שאני התם דקא מרע לנשואין והואיל וחזוין לה דיחבת תותי בעלע ולא נפק עלה קלא דאגרישא,
משום דבידו לגרשה לא מהימנתי ליה אלא לחומרא. אבל יש לי בנים דאמלאת אחותי קא מסהי לא מרע לה לנשואין משום
דבידו לגרשה מהימנתי ליה בין לקולא בין לחומרא. ברייתא דאחוזק לן באחי ולא בבני. דקאמר יש לי בנים בשעת קידושין
קאמר רבי דאמר יש לי בנים אין לי אחים בשעת קידושין, מה לו לשיקר, מאי אהני דבוריה לרצויי לחתמים"ב הרי יכול
לרצותה בידו קאמר לה שיגרשה מהיים אם נצטרך ויעשה לה גנאי על זה, הלכך מה לו לשיקר.
*אינו מוכן דאדרבה קולא הוא דכל זמן דלא אמר אין אינה מקודשת ועוד דודאי הלכה כר"ק ועי' רמב"ם פ"ח מהל' אישות וצ"ע
(ד"ו). **נדבאל שצ"ל דבכ"כ כל הגם משמע דלמ"ד דלא אמרין ביריה אפי' רצה האב אינה מקודשת וק"ל ביר"ש וכו'. ***אולי
צ"ל דאילו למסורת לחי שירצה נאמן וכ"ש אם לא דבר כלום עד עתה דנאמן אי אמר יש

נאמן לגדרים ולחרמים ולהקדשות ולערכים
אבל לא למכות ולעונשין: **מתני'** אקדשתי
את בתא"י קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה
והרי היא קטנה נאמן בקדשתיה וגרשתיה
כשהיא קטנה והרי היא גדולה אינו נאמן
בגשבות ופדיותיה בין שהיא קטנה בין שהיא
גדולה אינו נאמן: **גמ'** מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפא רישא בדיה סיפא לאו בדיה ולא
והרי בידו להשיאה לחלל דקא פסלה
מכהונה הא לא קשיא ט' כרבי דוסתאי בן
יהודה דאמר בנות ישראל מקוה טהרה
לחללין והרי בידו להשיאה לממזר כרבי
עקיבא"ב דאמר אין קדושין תופסין בחיובי
לאוין הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול
וכר' סימאי"ב דתניא ר' סימאי אומר מן הכל
עושה ר' עקיבא ממוזר חוץ מאלמנה לכהן
גדול שהרי אמרה תורה ילא יקח יולא יחלל
חלולים עושה ואין עושה ממזרים כר' ישבב
דאמר בואו ונצווה על עקיבא בן יוסף שהיה
אומר כל שאין לו ביהא בישראל הולד ממזר
הניחא לר' ישבב אי למעמיה דנפשיה שפיר
אלא אי לאפוקי מטעמא דר' סימאי קאתי
הרי בידו להשיאה לחיובי עשה אמר רב אשי ותסברא רישא משום
דבידו הוא נהי דבידו לקדשה בידו לגרשה ועוד אילו אמר האי דלא
ניחא בגוה מי מצי מקדש ניהליה בעל כרחיה אמר רב אשי רישא
רחמנא חמיניה"ב כרב הונא"ב דאמר רב הונא אמר רב ימנין לאב שנאמן
לאסור את בתו מן התורה שנאמר"ב את בת נתתי לאיש הזה אסרה הזה
התורה"ב בנישואין הימניה רחמנא לאב בשבוייה לא הימניה: **מתני'** ט' מי השאמר
בשעת מיתתו יש לי בנים נאמן י"ש לי אחים אינו נאמן: **גמ'** אלמא נאמן
להתיר ואין נאמן לאסור נימא מתניתין דלא בר' נתן דתניא' ובשעת קידושין
אמר יש לי בנים בשעת מיתה אמר אין לו בנים בשעת קידושין אמר אין לו
אחים בשעת מיתה אמר יש לו אחים נאמן להתיר ואין נאמן לאסור דברי
רבי ר' נתן אומר אף נאמן לאסור אמר רבא שאני התם כיון דבשעת מיתה
קא הדר ביה ט' אימא קושטא קאמר אמר ליה אביי ולא כל דכן הוא השתא
ומה התם דקא מרע ליה לדבוריה אמרת קושטא קאמר מתני' דלא קא מרע
ליה לדבוריה לא כ"ש אלא אמר אביי"ב מתני' דלא מוחזק לן באחי ולא מוחזק
לן בבני דאמרין כיון דלא מוחזק לן בבני ולא באחי אמר יש לי בנים נאמן
יש לי אחים אינו נאמן לא כל כמניה דאמר לה אבולי עלמא ברייתא
דמוחזק

והואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

ורישא דקאמר יש לי בנים נאמן א"ע דאית ליה אחי ולא מוחזק לן [בבני] דנאמן מטעם הואיל ובידו לגרשה כדאיתא ביש
גוהלין, וא"ע דקאמר התם דלא מוחזק לן באחי, הכי פירושה, אם נצטרך ויעשה לה גנאי על זה, הלכך מה לו לשיקר.
אף רישא דלית ליה אחי וכו'. הלכך באמר יש לי בנים נאמן הואיל ובידו לגרשה. וא"ע דבעל שאמר גרשת את אשתי דבידו
לגרשה חולצת ולא מתיבמת, שאני התם דקא מרע לנשואין והואיל וחזוין לה דיחבת תותי בעלע ולא נפק עלה קלא דאגרישא,
משום דבידו לגרשה לא מהימנתי ליה אלא לחומרא. אבל יש לי בנים דאמלאת אחותי קא מסהי לא מרע לה לנשואין משום
דבידו לגרשה מהימנתי ליה בין לקולא בין לחומרא. ברייתא דאחוזק לן באחי ולא בבני. דקאמר יש לי בנים בשעת קידושין
קאמר רבי דאמר יש לי בנים אין לי אחים בשעת קידושין, מה לו לשיקר, מאי אהני דבוריה לרצויי לחתמים"ב הרי יכול
לרצותה בידו קאמר לה שיגרשה מהיים אם נצטרך ויעשה לה גנאי על זה, הלכך מה לו לשיקר.
*אינו מוכן דאדרבה קולא הוא דכל זמן דלא אמר אין אינה מקודשת ועוד דודאי הלכה כר"ק ועי' רמב"ם פ"ח מהל' אישות וצ"ע
(ד"ו). **נדבאל שצ"ל דבכ"כ כל הגם משמע דלמ"ד דלא אמרין ביריה אפי' רצה האב אינה מקודשת וק"ל ביר"ש וכו'. ***אולי
צ"ל דאילו למסורת לחי שירצה נאמן וכ"ש אם לא דבר כלום עד עתה דנאמן אי אמר יש

ולחרמים. אם החרמנו מנכסיהם היו חרם לצדק הצית וקדשים וכן
אם אמר ערכי עלי" נערך: **אצל** לא נמוס. להחזיק שערותיהן
בחזקת סימן לזקוק ולהעניש: **מתני'** גיטסיס. קצתה את
גיטה: **וכרי** הוא קטנה. עכשיו כשאמר עליה כך: **נאמן.** לפוסלה
מן הכהונה: **וכרי** הוא גדולה.
משגדלה אמר כן וקטנותה לא אמר
אין נאמן ומוותרת לכהן: **נשים.**
הרי היא פסולה לכהונה משום ספק
זונה ובגמרא מפרש טעמא:
גמ' ישא בידו. צעודה קטנה בידו
לקדשה לאחר ולחזור ולקבל גט
הימנו הלכך נאמן דמה לו לשקר אי
בעי פסול לה: **סיפא** לאו בידו.
לקדשה משגדלה ולא למוסרה ביד
עבד כוכבים לא גדולה ולא קטנה:
וכרי בידו. כשהיא קטנה: **להשיא**
לחלל. לנולד מאלמנה לכ"ג דאמר לקמן
בפרק בתרא (דף עד): עמוני ומואבי
כומי נתין חלל וממזר מזרי ואדומי
שצלו על כהנת לוייה וישאלית
פסוליה: **כר' דוסתאי בן יהודה.** ס"ל
לתנא דידן דאמר לקמן (דף עו). צנות
ישאל מקור טהרה לחללים דבת
חלל נזר כשרה לכהונה ששמו
טהרה את זרעו וכיון דצמו כשרה
אלמנתו כשרה דכל שאתה נושא
בתה אתה נושא אלמנתה הלכך אין
בידו לפסול צמו קטנה מן הכהונה
וא"ת הרי בידו לפסלה קידושין
וגירושין התם מכהונה פסול לה
מתרומה לא פסול לה אם צנת כהן
היא אצל נשצית פסולה אף מן
התרומה: **וכרי** בידו **להשיא** לממזר.
דקיימא לן (לקמן דף סח). קידושין
מופסין בחיובי לאוין וצד האז
להשיא לה צעירה ותפסל מן
התרומה: **אין קידושין מופסין בחיובי**
לאוין. דאין צד האז להשיא אלא
למי שקידושין מופסין זה והא דר"ע
לקמן בפרקין (שם): ה"ג הרי בידו
להשיא אלמנה לכ"ג וכר' סימאי.
כלומר אם אלמנה היא הרי בידו
להשיאה לכ"ג ואפי' לר"ע דא"ע
דחיבי לאוין היא מודה ר' עקיבא
קדושין מופסין לו זה: **וכדרי**
סימאי. דאמר מן הכל שכן חיבי
לאוין עושה ר' עקיבא הוולד ממזר
דקסבר אין קידושין מופסין בחיבי
לאוין חוץ מאלמנה לכ"ג: **שכרי** אמר
טורה אלמנה לא יקח. וסמך ליה

והואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,

הואיל ובידו לגרשה, כדגרסינן
ביש גוהלין [שם] ההוא
דמוחזק לן דלית ליה ואמר
בשעת מיתה דלית ליה, אמר
רב יוסף למאי נחוש לה חזא
דהא מוחזק לן דלית ליה אחי,
ועוד הא אמר בשעת מיתה
דלית ליה אחי, מדקאמר ועוד
ש"מ דה"ק ועוד אפילו מוחזק
דאית ליה אחי, ורבנן שמואל
כתב שם (כאן) [בן]. ור' נתן
אמר רבא נאמן. מדבביתא שויה
אוסר, וא"ע דמכחיש עצמו
קאמר ר' נתן דנאמן בשעת
מיתה לאסרה, כ"ש במתני'
דליבא הנהדרה. ושני רבא
דהאי הנהדרת שיהיה נאמן
ומתני' ובריתא כולהו מיירי
בהו גוהו דלא מוחזק לן לא
באחי ולא בבני. ואקשי אביי
דכ"ש הוא, אלא ודאי בתרי
גוהי איירי דמתני' דקאמר
דאמר יש לי אחים אינו נאמן
איירי דלא מוחזק לן באחי,
הלכך נאמן נאמן שרובה
לאוסרה ולא כל כמניה,